

Gunnen en kunnen

12 oktober 2018

Schulden ontstaan vaak omdat mensen iets kopen wat ze eigenlijk helemaal niet kunnen betalen. Gunnen we het deze mensen niet? Of maken we dan een denkfout? Ik gun iedereen alles, als het kan. Kan het niet, dan gun ik het ze inderdaad niet, omdat daarmee de schulden verergeren. Volgens mij dansen we om de hete brij heen als we dit niet bespreken, dan gedogen we het...

De serie Schuldig is in de schulden- en incassoketen overbekend. Bij eigenlijk alle hoofdpersonen zien we dat ze geld besteden aan zaken die we ze wel gunnen, maar die eigenlijk niet kunnen.

Als je met hangen en wurgen door de ballotage van de voedselbank bent gekomen, heb je het niet breed. Geen positie om jaloers op te zijn. Om dan vervolgens te zien dat diezelfde persoon voor tachtig euro haar nagels laat doen, roept vraagtekens op. Misgun ik het haar? Zeker niet. Zij vindt dat belangrijk en prettig, ze voelt zich daar goed bij. Wie ben ik om te zeggen dat ik het haar niet gun. Maar of het ook verstandig is....

Niets zeggen is gedogen

Een paradox dus. Ik gun het haar wel, maar ze kan het eigenlijk niet betalen. De schulden die er al waren, had ze eerst moeten oplossen. En daarbovenop is de kans groot dat haar schuldsituatie nu verergert. Ze koopt iets wat niet kan, waardoor de financiële problemen verergeren in plaats van verminderen. Mogen wij, de maatschappij, daarover een mening hebben? Moeten we ingrijpen en wat vinden? Niets zeggen is gedogen. Daarmee worden de problemen niet opgelost en waarschijnlijk zelfs erger.

Misplaatst gunnen

Gerechtsdeurwaarders, maar vooral schuldhulpverleners en bewindvoerders, moeten de koe bij de horens vatten. Het gesprek, hoe moeilijk ook, aangaan om een gedragsverandering te bereiken. Als dat niet gebeurt is bewind of schuldhulp water naar de zee dragen. De schulden worden niet opgelost en het risico voor de betrokkene en de maatschappij neemt toe. Ik ben ervan overtuigd dat het gesprek vaak wordt aangegaan. Maar altijd? En wordt het geaccepteerd door de betrokkene?

Door dit misplaatste gunnen gedogen we dat mensen met schulden nieuwe schulden maken door onverstandige aankopen. Kunnen moet leidend worden. Als het kan, dan gun ik het van harte.

Paul Otter is gerechtsdeurwaarder en bestuurslid van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). De KBvG zorgt voor een goede beroepsuitoefening door de gerechtsdeurwaarders bij de uitvoering van hun taken, met oog voor beide partijen. Paul blogt regelmatig over actuele zaken.